

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

The sincere prayer of God's child transcends his or her physical limitations to reach the heavenly places where only angels stand.

Transfigured in Prayer

The story of the transfiguration begins when Yeshua "took with him Peter and John and James and went up on the mountain to pray" (Luke 9:28). It says that he went up on the mountain "to pray," not to transfigure. He had a lot to pray about.

Yeshua knew that his urgent call to repentance was not being heeded. The generation had failed to heed the warnings of John the Immerser, and they had failed to heed Yeshua's teaching too. An impending doom hung over the nation—and over him too. He had already discerned that He "must go to Jerusalem, and suffer many things from the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised up on the third day" (Matthew 16:21). He climbed the high mountain to spend a night in prayer, seeking guidance and further revelation about the path ahead. He brought His three closest disciples with Him because He knew that His words about His impending suffering and death had alarmed them. Perhaps He hoped that the LORD might confirm their confession of faith in His messianic identity and offer them some glimpse of revelation as well. A night spent in a prayer vigil with those select three disciples foreshadowed that future night of prayer on the Mount of Olives in the Garden of Gethsemene.

The four climbers probably set out in the evening, intending to spend the night in intensive prayer. They followed a path that wound around the slopes of the high mountain, and they found a place to pray. They had probably been praying some time before it happened, perhaps through the night. That may explain why "Peter and his companions had been overcome with sleep" (Luke 9:32)—more foreshadowing of the night in Gethsemene.

At some point, perhaps just before dawn, "while He was praying, the appearance of His face became different, and His clothing became white

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Het oprechte gebed van Gods kind overschrijdt zijn of haar fysieke beperkingen om de hemelsplaatsen te bereiken waar alleen engelen staan.

In Gebed van Gedaante veranderd

Het verhaal van de gedaanteverandering begint met dat Yeshua "Petrus en Johannes en Jakobus meenam en de berg opging om te bidden" (Lukas 9:28). Er staat bij dat hij de berg opging om te "bidden," niet om van gedaante te veranderen. Hij had veel om over te bidden.

Yeshua wist dat op zijn dringende oproep tot bekering geen acht geslagen werd. De generatie had niet gelet op de waarschuwingen van Johannes de Doper, en ze hadden ook geen aandacht geschonken aan het onderwijs van Yeshua. Een op handen zijnde onheil hing over de natie - en ook over hem. Hij had al vastgesteld dat hij "naar Jeruzalem moest gaan en van de oudsten en overpriesters en schriftgeleerden veel lijden, en gedood worden en op de derde dag opgewekt worden" (Mattheüs 16:21). Hij beklom de hoge berg om een nacht door te brengen in gebed, op zoek naar leiding en verdere openbaring over de weg die vóór Hem lag. Hij nam Zijn drie intiemste discipelen mee, omdat Hij wist dat Zijn woorden over Zijn op handen zijnde lijden en dood hen hadden verontrust. Misschien hoopte Hij dat de HEERE hun geloof in Zijn messiaanse identiteit zou bevestigen en hen ook een blik op de openbaring zou kunnen geven. Een nacht van gebedswake, met deze drie uitgekozen discipelen doorgebracht, voorafschaduwde die toekomstige nacht van gebed op de Olijfberg in de Hof van Gethsemene.

De vier klimmers vertrokken waarschijnlijk 's avonds, met de bedoeling in intensief gebed de nacht door te brengen. Zij volgden een pad dat zich rond de hellingen van de hoge berg wikkeld, en ze vonden een plek om te bidden. Ze hadden waarschijnlijk al een tijdje gebeden voordat het gebeurde, misschien al de hele nacht. Dat kan verklaren waarom "Petrus en zijn metgezellen door slaap werden overmand" (Lukas 9:32) – nog meer voorschaduwing van de nacht in Gethsemene.

Op een gegeven moment, misschien net voor de dageraad, werd, "terwijl Hij aan het bidden was, werd de aanblik van Zijn gezicht anders, en zijn kleding

and gleaming" (Luke 9:29). The Master was caught up into the presence of God, and the disciples beheld Him as if he was a resplendant angelic being.

If we had eyes to see it, we would perceive ourselves as undergoing a similar type of transformation while in prayer. When we commune with our Father in Heaven, the spirit within us is quickened. The physical body becomes merely a vessel through which the spirit reconnects with God. When we stand in prayer before the Almighty, we too, are transfigured, so to speak, to become like angels. Just as the transfiguration transcended the physical body to reveal the spiritual glory of Yeshua, the sincere prayer of God's child transcends his or her physical limitations to reach the heavenly places where only angels stand.

werd wit en glanzend" (Lukas 9:29). De Meester was opgenomen in de tegenwoordigheid van God, en de discipelen zagen Hem alsof hij een luisterrijk engelenwezen was.

Als het mogelijk was om het te zien, zouden we bij onszelf een soortgelijke transformatie zien tijdens het gebed. Als we met onze Vader in de Hemel samenkomen, raakt de geest in ons verlevendigd. Het fysieke lichaam wordt slechts een vaartuig waardoor de geest weer met God aansluit. Als we in gebed staan voor de Almachtige, ondergaan wij bij wijze van spreken ook een gedaanteverandering, om als engelen te worden. Net zoals de gedaanteverandering het fysieke lichaam oversteeg om de geestelijke glorie van Yeshua te openbaren, overstijgt het oprechte gebed van Gods kind zijn of haar fysieke beperkingen om de hemelsplaatsen te bereiken waar alleen engelen staan.

